

Den

Udkast til miljøministerens besvarelse af spørgsmål F stillet af Europaudvalget alm. del.

Spørgsmål F:

”På baggrund af rapporten ”Stern Review: The Economics of Climate Change” som den britiske regering modtog den 30. oktober 2006 samt rapporten ”Greenhouse Gas Emissions Trends and Projections in Europe 2006” som det Europæiske Miljøagentur offentliggjorde den 27. oktober 2006 bedes regeringen oplyse, om den finder det realistisk, at hhv. EU og Danmark når sine respektive mål til opfyldelse af Kyoto-forpligtelsen (dvs. en reduktion i EU på 8 pct. og i Danmark på 21 pct. i perioden 2008-2012). Regeringen bedes endvidere oplyse, hvilke nye initiativer den agter hhv. at foreslå i EU og gennemføre i Danmark”

Svar:

Danmarks Kyoto forpligtelser

Lad mig med det samme slå fast, at Danmark er på rette spor til at opfylde vores Kyoto forpligtelser. Rapporten fra det Europæiske Miljøagentur blev offentliggjort den 27. oktober. For Danmarks vedkommende bygger Miljøagenturets rapport på fremskrivninger helt tilbage fra maj 2005. Disse tal blev offentliggjort i den såkaldte fremskridtsrapport fra Danmark til FN i juni 2005. Miljøagenturets rapport tager således ikke højde for effekten af nationale danske tiltag efter maj 2005, f.eks. Energisparehandlingsplanen fra juni

2005 og de tiltag, der vil blive implementeret som en del af den kommende allokeringsplan.

F.eks. indeholder energisparehandlingsplanen et kortsigtet mål om, at den årlige energieffektivisering skal være mindst 1 % og et langsigtet pejlemærke, om at holde energiforbruget (ekskl. transport) på det nuværende niveau frem til 2025. På den måde medvirker handlingsplanen til en reduktion af de danske CO₂ udledninger.

Spændet mellem det danske reduktions mål og den forventede udledning af drivhusgasser forventes at blive cirka 13 mio. tons CO₂ om året i 2008 – 2012. Regeringen har afsat midler til køb af kreditter fra JI- og CDM-projekter (mhp at løbe markedet i gang) og anvender Kyoto-protokollens mulighed for at udnytte kreditter fra CO₂-optag i jorde og skove. Disse tiltag vil naturligvis kunne anvendes til at dække dele af mankoen.

Den nationale allokeringsplan for perioden 2008 – 2012, der er under udarbejdelse, vil helt konkret redegøre for og fremlægge initiativer til, hvordan Danmark vil nå det sidste stykke vej med at lukke mankoen og dermed opfylde reduktionsforpligtelsen i forhold til Kyoto protokollen. Allokeringsplanen vil også indregne indenlandske initiativer, der vil blive udmøntet som en del af en ny national energistrategi.

Opfyldelse af EU's Kyoto mål

Mht. opfyldelsen af EU's samlede Kyoto forpligtelser, tegner der sig et tilsvarende billede. EU medlemslandene skal med deres allokeringsplaner vise, hvordan de hver især har

tænkt sig at opfylde deres reduktionsforpligtelser som aftalt ved EU's byrdefordeling. EU Kommissionen skal godkende hver enkelt allokeringsplan og har dermed mulighed for at sikre, at EU rent faktisk når sine mål.

Men rapporten fra det Europæiske Miljøagentur bygger altså på fremskrivninger, der ikke i fuldt omfang tager højde for alle de initiativer, der iværksættes som en del af landenes allokeringsplaner. Uanset dette viser rapporten, at når EU iværksætter alle planlagte initiativer, vil EU nå den samlede Kyoto-forpligtelse.

Jeg kan tilføje at det seneste Climate Change Performance Index (CCPI), der udgives af den tyske NGO Germanwatch, har syv europæiske lande i top ti. Danmark er på en delt anden plads (med UK). Indekset sammenligner klima indsatsen for 56 lande der tilsammen står for mere end 90% af de globale CO2 emissioner.

Stern rapporten

Den tidligere cheføkonom i Verdensbanken, Sir Nicholas Stern, offentliggjorde sin klima-økonomiske rapport til den britiske regering i slutningen af oktober. Jeg synes Sterns budskab er klart. Det haster med handling. Jo hurtigere vi kommer i gang, desto større chance har vi for at begrænse risikoen for farlige klimaændringer. Omkostningerne ved at handle nu er til at håndtere, hvis vi tilrettelægger indsatsen ordentligt. Derimod er konsekvenserne uoverskuelige, hvis vi ikke gør noget.

Der er kolossalt store udgifter forbundet med ikke at gøre noget mod klimaændringerne. Stern vurderer, at ”hvis vi ik-

ke handler nu, vil de samlede omkostninger og risici ved klimaforandringerne svare til at miste mindst fem procent af globale BNP om året, nu og fremover. Hvis en bredere skala af risici og konsekvenser lægges til grund for vurderingen, kan tilbagegangen i det globale BNP blive så høj som 20 procent eller mere.” Det siger sig selv, at det er forbundet med store menneskelige og økonomiske omkostninger, hvis 100 millioner mennesker bliver miljøflygtninge, og hvis lige så mange bliver påvirket af stigende verdenshave.

Men den anden halvdel af Sterns besked er, at vi har teknologien og økonomien til at gøre noget ved problemerne. Der er gode muligheder for at undgå de værste konsekvenser af klimaforandringer, hvis vi gør en stor indsats allerede nu.

Og en indsats for at reducere udslippet af drivhusgasser indeholder også muligheder for drive en udvikling hen imod renere og mere energieffektive teknologier – og en større uafhængighed af fossile brændsler.

Regeringens initiativer i EU

Vi skal stå sammen internationalt, hvis vi skal gøre noget seriøst ved klimaændringerne. I EU har vi meldt klart ud, at vi er klar til at gå forrest i en samlet indsats, men at også andre lande som USA, Canada, Kina og Indien skal gøre en yderligere indsats. Derfor kæmpede jeg [miljøministeren] også sammen med mine kolleger i EU for, at opnå reelle fremskridt i de netop overståede internationale klimaforhandlinger i Nairobi. Det lykkedes os bl.a. at iværksætte en række klimatilpasningsinitiativer, der skal bygge bro mellem den rige og den fattige del af verdenen. Mange afrikanske lande oplever allerede nu alvorlige konsekvenser af de

globale klimaforandringer og i Nairobi blev vi enige hvordan vi kan støtte konkrete initiativer der skal afbøde disse effekter.

I Nairobi fik vi også lagt en række andre spor ud, som fører fremad og kan danne grundlag for, at vi i 2009 forhåbentlig kan vedtage en ny ambitiøs klimaaf tale for perioden efter 2012. Det lykkedes i den forbindelse at opnå enighed om et ambitiøst arbejdsprogram for de nærmeste år, hvor vi bl.a. skal se nærmere på de erfaringer vi har med Kyoto-protokollen og hvilke elementer der eventuelt kan forbedres eller udbygges. Her forventer jeg [miljøministeren], at de fleksible mekanismer og særligt CDM vil spille en afgørende rolle.

Desuden tilbød Jeg på Danmarks vegne at afholde COP15 i København i 2009 - et år som mange håber, bliver året hvor en ny aftale kan falde på plads. Såfremt det lykkes for Danmark at få værtskabet i 2009, vil det automatisk betyde at Danmark kommer til at sidde endnu mere centralt placeret i de internationale klimaforhandlinger i årene fremover.

Danmark arbejder aktivt for de af EU foreslåede mål for globale emissionsreduktioner. EU-landenes udgangspunkt for at forhindre farlig menneskeskabt indvirkning på klimasystemet er, at den globale gennemsnitlige overfaldetemperatur ikke må stige mere end 2° grader Celsius, som også Stern-rapporten taler om. Og EU har spillet en ledende og konstruktiv rolle i forhandlingerne ved at tale om globale reduktions mål i størrelsesordenen 15-50 pct. i 2050, sammenlignet med 1990, og ved at foreslå, at de industrialiserede lande bør overveje reduktionsveje i størrelsesordenen 15-30 pct. i 2020 og 60-80 pct. i 2050.

Det skal også understreges at Danmark aktivt søger at fremme en mere ambitiøs energistrategi i EU regi. Regeringen har derfor - med bred støtte fra Folketinget - fremlagt et ambitiøst udspil for energi-effektivisering og udbygning af vedvarende energi i EU. Danmark foreslår, at EU sætter sig som mål, at 15 % af energiforbruget i hele EU skal komme fra vedvarende energikilder i 2015. I dag er det kun 6 %. Så det er både ambitiøst og muligt og det indebærer, at vi skal hæve andelen med 1 % point om året. Desuden vil Danmark arbejde for, at EU inden 2015 træffer beslutning om en ny målsætning for 2025 på mellem 20 % og 25 %. Danmark har også foreslået, at EU skal øge energieffektiviteten med 1,15 % om året inklusiv transportsektoren og at dette skal være en bindende målsætning for hvert enkelt medlemsland.

Regeringen vil desuden arbejde for, at der ved revisionen af kvotedirektivet tages hensyn til, at kvotesystemet i højere grad skal sikre en omkostningseffektiv klimaindsats. EU's CO₂-kvotehandelsystem er som bekendt det centrale, markedsbaserede instrument til opnåelse af omkostningseffektive reduktioner af drivhusgasser både i Danmark og EU.

Regeringens indenlandske initiativer

Regeringen lægger også vægt på nye omkostningseffektive indenlandske tiltag uden for de kvotebelagte sektorer. Jeg kan ikke redegøre for disse i detaljer, da arbejdet med allokeringsplanen og opfølgningen på den danske Energi 2025 endnu ikke er afsluttet, men det er klart, at sådanne tiltag kan indgå sammen med kreditkøb og en reduceret tildeling af gratiskvoter til virksomhederne i perioden 2008-12, når den samlede manko skal lukkes.

Regeringen arbejder på et nationalt energiudspil med en endnu mere ambitiøs målsætning for vedvarende energi og energieffektivitet, og regeringen vil snart fremlægge et energipolitisk oplæg med langsigtede mål for vedvarende energi og energibesparelser.

I de netop afsluttede forhandlinger om globaliseringsmidlerne er der afsat yderligere 150 mio. kr. i 2007 stigende til 210 mio. kr. i 2008 og 2009 til styrkelse af den strategiske forskning inden for vedvarende energi, miljø og transport. Af miljømilliarden er der afsat 120 mio. kr. til fremme af miljøeffektiv teknologi, hvoraf en del også har et klimasigte.

Herudover har vi også afsat 9 mio. kr. til en national klimakampagne – ”1 ton mindre”, der skal medvirke til, at vi alle tager et ansvar for at reducere vores energiforbrug.

Hele denne indsats vil medvirke til, at Danmark er godt rustet til at møde klimaudfordringerne også efter 2012.

Lad mig også nævne, at regeringen i 2005 gav grønt lys til et tværministerielt udredningsarbejde om udarbejdelse af en dansk klimatilpasningsstrategi. Arbejdet skrider godt fremad og forventes færdiggjort i 2007.

Endelig kan jeg i forhold til det længere sigt, nævne, at regeringen har sat et arbejde i gang, der skal se nærmere på, hvordan Danmark kan tilrettelægge en langsigtet klimaindsats. Arbejdet med disse fremtidige reduktionsscenerier er igangsat på baggrund af de anbefalinger, der blev vedtaget på det europæiske miljørådsmøde i marts 2005.